

ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ ΔΕΚΤΑΙ.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΣΥΝΤΑΚΤΗΣ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 10.

ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ ΦΡ. 15.

ΚΕ. ΜΑΡΤΙΟΥ

Τὸ φῶς τῆς λευτεριᾶς κάθε λαοῦ,
τῆς Ναζαρέτ ἐχρύσωνε τὰ ὄρη,
ποῦ μέ φιλή γεννιέται τοῦ Θεοῦ
ἀφ' τῆ σεμνῆ τῆς Ἰουδαίας κόρη.

X

Νὰ ξεχαστοῦνε μαῦρες ἐποχές,
τοῦ ζωντανοῦ μέσ' τῇ σκλαβειᾷ θανάτου,
ποῦ Φαρισαίων ἀδικες ψυχές
ἐπνίγαν τῇ ζωῇ τοῦ ἀδυνατοῦ.

X

Κι' ἀπὸ τὸ φῶς ἐκεῖνο τὸ γλυκὸ,
τῆς ἀρραβῶνος τ' οὐρανοῦ μέ τοὺς ἀνθρώπους,
ἔπες' ἀχτίδα μέσ' τὸ Γραικικὸ
κι' ἐθέρμανε τοὺς σκλαβωμένους τόπους.

X

Καὶ γένετ' ἓνας ἅγιος βωμὸς
τιμῆς καὶ ἑλευτεριᾶς τὸ κάθε σπῆτι·
καὶ χύνεται τὸ αἷμα ποταμὸς
στὸ Μεσολλόρι, στὸ Μωρηὰ στὴν Κρήτη.

X

Καὶ πέφτει μέσ' τὸν Ἄδη νὰ κυλᾷ
ὁ μισαρὸς τῆς τυραννίας θρόνος,
γιὰ ν' ἀναιδῇ νὰ στέκεται ψηλὰ
ἡ λευτεριά... τὸ φῶς τῆς ἀρραβῶνος!

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς,
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Γ.— Τὴν ἐθνικὴ μας ἐορτὴ θὰ γλυκοτραγουδήσω
κι' ἡρώων φωιοστέφανα μὲ σέβας θὰ φιλήσω.
Τῶν προπατόρων τῆς σκιᾶς τῆς πολυτιμημένες,
ἐν ἐδλαβείᾳ προσκυνῶ
π' ἀνέβηκαν στὸν οὐρανὸ
μὲ δάφνες ματωμένες,
κι' ἐχαιρετίσαν ἀπὸ τοῦ μέ λευτεριᾶς παντιέρας,
τῇ σκλάβᾳ τους μητέρα!

X

Αἰσθήματα ἑλληνικὰ
περήφανος ἀνιπολῶ,
καὶ στέφανα μαρτυρικὰ
προμάχων ἱερῶν φιλῶ
Νεκροὺς θὰ ψάλλω προσφιλεῖς, π' ἂν ἐκοιμήθησαν βαρεῖα,
μέσα στὸ μνήμα ποῦναι,
μὲ σάβανο τῇ λευτεριᾷ
αἰῶνια θὰ ζοῦνε!

X

Χαῖρε ἡμῶς ἀθάνατη, αἰνῶν δαυνοστασμένη·
ἡ φύσις με τὸ φῶς καὶ τὸ νεφελὸν νύμφην,

ΙΑΚΩΒΑΤΕΛΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

ΑΙ. Σ. 4. 41. Φ. 1. 0034

στερνει τὰ χιληδόνη της, τὰ λούλουδα τὰ τόσα
τὰ γλυκοχαιρετίσουνε μὲ τὴ γλυκεῖα τους γλῶσσα
τὸ μαγικὸ σου χάσμα ποῦ δόξα μᾶς γεννάει
καὶ καθ' ἑλληνικὴ καρδιὰ σὲ ἑαυτοῦ προσκυνάει!
Χαῖρε γλυκεῖα, χαῖρε θερμὴ κτισμοφωτιστέρα μέρα
ποῦ λευτεριὰ μᾶς ἔδειξες σὲ Γερμανοῦ παντιέρα!

×

Γελοῦν σεληνοφώτισπα τῆς ἀνοιξης τὰ βράδυα.
πανηγυρίζουν τὰ βουνὰ, οἱ βράχοι, τὰ λαγκάδια·
πανηγυρίζει ὁ οὐρανὸς τ' ἀρραβωνιάσματα του·
ὁ σκλάβος λευτερώνεται καὶ θραύει τὰ δεσμά του!
Τὴν ἀρμονία τ' οὐρανοῦ, τῆς γῆς τὸ στόμα ψάλλει
σήμερα πῶχει τὴ γιορτὴ
π' ἄλλη στὸν κόσμον σὰν αὐτὴ
δὲν εἶναι πρὸ μεγάλης!

×

Ἀδγὴ ποῦ μᾶς λευτέρωσες ἀφ' τῆς σκλαβεῖας τὰ σκότη,
αδγὴ ποῦ ἀρραβωνήσας τὴ γῆ μὲ τὴ Θεότη,
ἡ γῆ ποῦ τὴ λαμπρότη σου ἄλλη αὐγὴ δὲν φθάνει,
ἡ καθ' ἑλληνικὴ ψυχὴ
τὴ μυστικὴ τῆς προσευχῆ
θέλω σ' εἰσὲ νὰ κάνῃ
καὶ νὰ ἐλπίζῃ πῶς εὖν θὰ τὴν φωτίσῃς πάλι
νὰ δείξῃ τὴν Ἑλλάδα της, ἀθάνατη, μεγάλη!

×

Μ.— Κι' ἐγὼ θαυμάζω τῶν ἀνδρῶν τὴν ἐνδοξον χορείαν
τὴν τότε μαρτυρήσασαν γιὰ τὴν ἐλευθερίαν,
ἀλλὰ καὶ τώρα δὲν μπορεῖς νὰ πῆς πῶς ἡ πατρίδα
δὲν ἔχει ἐθνομάρτυρας ἀπάνου γιὰ σταφίδα
κι' ἄλλους εὐρωστούς ἀθλητὰς δυνάμειως μεγάλης
ποῦ βάνουνε δλόκληρα ταμεῖα ὑπὸ μάλης;
Ἐνδοξα ἦταν τὰ παλῆα τὰ χρόνια τοῦ Κανάρη,
ἀλλ' ἐνδοξότερα κι' αὐτὰ
ποῦ τῆς πατρίδος τὰ λεφτὰ
καθέγας ἀγωνίζεται μὲ τρόπο νὰν τὰ πάρῃ!

×

Γενναίως ἠγωνίσθησαν αἱ ἀρεταὶ ἐκείναι
στὴ σκιά τὴν πατρίδα μας νὰ δώσουν λευτεριὰ,
μὰ κι' ὁ ἀγὼν τοῦ βουλευτοῦ μικρότερος δὲν εἶναι
ὅποταν ὁ φυλάκιος τοῦ σφίγγει τὰ λουριά.

καὶ προσπαθεῖ πρὸς χάριν του διὰ παντοίου τρόπου
νὰ μεταθέσῃ αὐθωρεῖ ὅλες τὸ ἀρχὲς τοῦ τόπου.
Λαμπρὸς κι' ἐκεῖνος ὁ καιρὸς ἀλλὰ κι' αὐτὸς ὥραϊος·
κι' ἂν τότες ἀκουότουνε ὁ Ρήγας ὁ Φερραῖος,
καὶ τῶρ' ἀκούεται πολὺν κι' ὀλοῦθε κάνει κρότο,
ὁ Ρήγας ὁ Μαρκόπουλός μὲ τὸ ψωμί τὸ πρῶτο.

×

Γενναίως ἐπολέμησαν
οἱ πρόγονοι πῶγέμισαν
τὰ παλαιὰ κανόνια·
ἀλλὰ κι' ἐμεῖς τὰ ἀγγόνια,
θὰ πᾶ νὰ πολεμήσουμε ἀκόμα πρὸ γενναῖα
τώρα ποῦ ἡ κυβέρνησις μᾶς εἰσιμάζει νέα.
καὶ πρώτους θένα βάλλουμε στοῦ κανονιοῦ τὴ μπούκι·
ἐκείνους ποῦ δὲν ἔδωσαν πεντάρα τοῦ Μαντούκα!

×

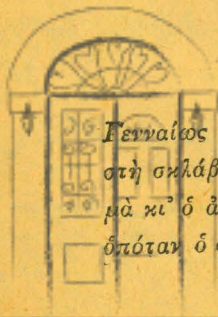
Τὶ πολέτιμος ἡμέρα! Νᾶμαστε στὸν Τοῦρκο δοῦλοι
καὶ νὰ κόβῃ τὴ σκλαβειὰ μας ἡ φελούχα τοῦ Μιαούλη!
Μὰ καὶ τώρα ζῇ τὸ ἔθνος εἰς εὐδαίμονα καιρὸν
ποῦ ἡ ἀτμοτελωνίδες περβατοῦν νυχθημερὸν
κνηγῶντας τὰ καῖγια ποῦ κινοῦν ἀφ' τὴν Τουρκιὰ,
μὲ καφέδες ἐλευθέρους καὶ μὲ ζάχαρες σακκιά.
Τὴν ἐλευθερία ψάλλω! Τὴ γλυκεῖα μας λευτεριὰ
ποῦ γιὰ γούστο, μωρὲ Γιάννη, μοῦ βαρεῖς μιὰ κουμπουριὰ,
κι' ἐνεκα τοῦ καθεστῶτος, γιὰ νὰ μὴν πολυλογῶ
μ' ἐσπαράρησες δικαίως κι' εἶχα τ' ἄδικο ἐγώ!

×

Ψάλλω τὴν ἐλευθερία ποῦ στὰ χρόνια μας αὐτὰ
τὴν ἀπολαμβάνουν μόνον ὅσοι ἔχουνε λεφτὰ!
Ψάλλω τὴν ἐλευθερία
ποῦ τὴν ἔφερε χορεία
προπατόρων εὐκλεῶν
γιὰ νὰ κλέφτουν οἱ μεγάλοι τὸν πενόμενον λαόν.
Κάθε μιὰ περιουσία στὴν Ἑλλάδα γενομένη
ὑπὸ τῶν φιλελευθέρων ἰσχυρῶν κυβερνητῶν,
εἶναι κατὰ τὸ τραγοῦδι, ἀφ' τὰ κόκκαλα βγαλμένη
τῶν ἀπόρων πολιτῶν!

×

Τέλος πάντων τὴ δοξάζω τὴ μεγάλη μας γιορτὴ,
καὶ μετὰς φιλοπατίας πῆγα καὶ στὴν Τελετὴ,
κι' εἶδα παρατεταγμένο τὸ μεγάλο μας στρατὸ,
δεκαφτὰ χωροφυλάκους κι' ὁ λόγιος δεκαφτὰ,
ΤΑΚΤΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

εἶδα καὶ τοῦ Διοβουνηώτη τ' ἀσημένιο τὸ κορδόνι
τὸ κλὰν καὶ τὴ βελάδα τοῦ Ψαλιτήρα τοῦ τελώνη,
ῥόρτασα ψηλὰ καπέλα
καὶ παρόσημα καὶ φράγα,
κι' εἶδα καὶ τοῦ Σαραβέλα
τὴ στριμένη τὴ μουστάκα,
κι' εἶδα καὶ τοῦ λιμενάρχη τὴ μεγάλη τὴ στολὴ
ποῦ τοῦ πάει τρεῖς οὐλί.

×

Εἶδα τοὺς προξένους ὅλους τῆς Ρωσσίας, τῆς Ἀγγλίας
καὶ τὸν κύριο Φορέστη μὲ σταυρὸ τῆς Ἰταλίας
εἶδα τὸ ψηλὸ καπέλο τοῦ μηχανικοῦ Μπιτζάνη
ποῦ κι' ὠραία τοῦ πηγαίνει κι' ὠμορφότερο τὸν κάνει
κι' εἶδα καὶ τὸν Παπανδρέου τὸν καλὸ μας δικαστὴ
ἐξ ἀνάγκης νὰ φορᾷ τὸ ψηλὸ καὶ τὴ σκιастή.

×

Ἐπισήμως, γιὰ τοῦ ἔθνους τὸ μεγάλο γεγονός,
ἦρθε, Γιάννη, κι' ὁ νομάρχης καὶ ὁ κύριος Λυγνός,
καὶ ὁ δήμαρχος ὁ Πίπης ποῦ καθεὶς τὸν ἀγαπᾷ
τώρα π' ἄλλαξε ἰδέα καὶ τὰ ἴδια σκοπεῖ,
Ἐπισήμως ἦρθαν ὅλοι
δικαστάδες καὶ κοινολοί,
ὁ σχολάρχης, οἱ δασκάλοι κι' ὁ Φοντάνας τῆς παιδείας
κι' ἦταν κι' ὁ Μπεκατώρος ὁ ἐπόπτης τῆς ὑγείας.

×

Ἦλθαν ὅλοι στὴν παράτα τῆς μεγάλης ἐορτῆς
ἐν περιβολῇ ἀρίστη,
καὶ μονάχα τῶν σχολείων ὁ ἐπιθεωρητὴς
δὲν ἐφύρεσε τὸν ψίστη.
Ἦταν' κι' ὁ Μασούκας, Γιάννη, μὲ τὰ ροῦχα τὰ καφέ,
καὶ τοῦ εἶπα « ἓνα λόγο δὲν μᾶς κάνεις ἀδελφέ ; »
καὶ ὁ ἀδελφὸς ὁ Σπύρος ἐν ἐξάψει μ' ἀπαντᾷ,
« ἀλησμόνησα νὰ πάρω τὸ βιβλίο μου κοιτά. »

×

Ἐγὼ μ' αὐτὰς τὰς τελετὰς πολλὴ ἐνθουσιάζομαι.
Εἶναι λαμπρὸν τὸ θέαμα τὰ φράγκα μας νὰ βάζουμε
καὶ μὲ τοὺς ἤχους ζωηρῶν παιάνων νὰ βαδίζουμε
καὶ δάφνας νὰ χρυσώνουμε καὶ νὰ πανηγυρίζουμε
ἀνθρώπους ποῦ γιὰ τ' ἅγια τ' ἀνδραγαθήματά τους,
ἔσως στενάξουν σήμερον μέσα στὰ μνήματά τους !

×

Γιατὶ καὶ σὺ στήν Τελετὴ δὲν ἦρθες μυγοχαύτη ;
Γ.— Κακοχρονάχης καὶ ψυχρὸ μ' ἐκούρλανες μὲ δαύτη !
Δὲν ἤμουν στὴν Τελετὴ μὲ τ' ἀρουνωὶ στοιχεῖο
νὰ βλέπω λοῦσα περιττὰ,
ἀλλὰ ἐπῆγ' ἀπὸ νωρὶς ἀπὸ τὸ Δημαρχεῖο
πῶφτιάνανε τὰ παγωτὰ,
κι' ἐκεῖ φρενήρης καὶ μεστός
ἀπὸ φιλοπατρία,
ὅσο κι' ἂν ἤμουν ζεστός
ἐν ὄλῳ τρώγω τρία.

×

Ἐκεῖ ἐώρασα ἐγὼ τὴν ἐθνικὴν ἰδέα
ποῦχαν ὠραία παγωτὰ κι' ὀρεκτικὰ σπουδαῖα.
Ἐκεῖ ἐμνημονέψαμε Τζαβέλα, Καραῖσκο,
ἐκεῖ ποῦ μᾶς κεράσανε
κι' ἀπ' ὅλους ἐπεράσανε
πολλὲς φορὲς τὸ δίσκο.

×

Μ.— Ἀκουσες τὸν Νεόφυτο ποῦ ἔβγαλε τὸ λόγο ;
Γ.— Ἐγὼ ἐκείνη τὴ στιγμή συνέπιπτε νὰ τρώγω
ἀλλὰ καθὼς μοῦ εἶπανε καὶ ὁ Λυγνός κι' οἱ ἄλλοι
ὁ Ἡρακλῆς ὠμίλησε μὲ δύναμι μεγάλη
περὶ Κολοκοτρώνηδων καὶ Μανρομιχαλέων,
ἀνδρῶν ποῦ μεῖνε βέβαιος πῶς δὲν γυρίζουν πλέον !

— x x x x —

Η ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΜΕΝΗ

Ἄνδρα μου φεύγ' ὠρεβοῶ — ποῦ πᾶς ; — μὴ μὲ ῥωτήσης
τὸ ῥω κακὸ τὸ ῥώτημα, πλὴν φρόντισε σ' τὴ σάλα
τὸ πιανο μου σιγὰ σιγὰ νὰ μοῦ τὸ ξεσκονίσῃς
κι' ἔπειτα δόσε 'στὸ παιδί νὰ πῇ καὶ λίγο γάλα....

Βαρέθηκα τόσες φορὲς νὰ λέγ' ὅλο τὰ ἴδια
νὰ σὲ χαρῶ ἀ γά π η μ ο υ, ναι, μὴ τὸ λησμονήσης
νὰ δώσης τοῦ σαρωματῶ τ' ἄγγειδ' μὲ τὰ σκουπίδια
κι' ἔπειτα πῇ γλήγορα. ἀκοῦς, νὰ μοῦ ψωνήσης... !
τὴν τοῦρτα ἢ τὸν μπακλαβὰ, καὶ ὅ,τι ἄλλο φέρει
δύναμι στὸ στομάχι μου ποῦ ξέρεῖς.... ὑποφέρει !

Στρῶσε τὸ κρεβατάκι μας σιάσε τὸ μαξιλάρι
ἀφ' ὅλα τὰ σιγίρια του καὶ τὰ ἀερίσια...
βάλε ἀπάνου τὸ φου, καὶ κάμε μου τὴ χάρι
μέσα 'στὴν πόνη τὸ παιδί νὰ πᾶς νὰ νανουρίσῃς...

ΤΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΔΙΟΓΕΝΗΣ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

Δὲν θὰ βρῶδύνω εἶν' ἐννῆα...; σὴ μία... θάμαι πῶσω
δυὸ βίζιτες μοῦ μέινανε νὰ τὰς ἀνταποδώσω
ἀλλ' ἂν συμβῇ καὶ πονθερὰ καθήσω καὶ ξαργήσω
πρόσεξε μὴ πῆς τίποτε γιὰτὶ θὰ σοῦ τῆς δώσω....

Πρὶν ἢ μὲ πάρης ὅλ' αὐτὰ σοῦ τὰπα κατὰ γράμμα
θυμᾶσαι... λεπτομέρεια καμμία δὲν ἀφῆκα
εἰς ὅλα συνεφωνήσεις μὲ τὴ μαμμὰ μ' ἀντάμα
τὴν ὥρα ποῦ σοῦ μέτραε τόσες χιλιάδες.... προῖκα

Ἐπίτηδες παντρεύτηκα γιὰ νάμαι πρὸ ἐλευθέρῃ
εἶδες ποῦ σ'τὸ πε κ' ἡ μαμὰ νὰ μὴ μὲ βασανίξῃς
ἄλλως τε ἄνδρα μου ἐγὼ δὲν εἶμαι πρῶτ' ἢ δεύτερῃ
πῶχω τὰς ἀπαιτήσεις μου.... καὶ μὴ μὲ περιορίζεις!

Ὅφείλω μέχρι σήμερον νὰ τὸ ὁμολογήσω
πῶς δὲν μοῦ παρετήρησες ποῦ πάω καὶ τί κάνω
εἶν' ἕνας λόγος πρὸ πολλὸ ἐσένα ν' ἀγαπήσω
ἀλλὰ γιὰτ' ἀπροσδόκητον βλέπεις σὲ προλαμβάνω.

Ἄν σοῦ φανῇ καμμιά φορὰ πῶς ἔκαμα καὶ κ'τι...
κ' ἂν φαντασθῇς πῶς ἄκουσες καμμιά παρεκτροπή...
δὲν θὰν' ἀλήθεια τίποτε. θὰν' ὁ π τ ι κ ἢ ἁ π ἁ τ η
ἢ θὰν ἐχθρὸς μας ἀσπονδὸς ποῦ τέτοια θὰ σοῦ πῇ!

Ἀλλάξανε ἡ ἐποχὲς ἡ παλαιὲς καὶ πᾶνε
γυναῖκες κ' ἄνδρες γίναμε ὅλοι μας τώρα ἴσα
γυναῖκες διευθύνουνε τώρα καὶ κυβερνᾶνε
ὅπως σ'τὴ Λόντρα γίνεται ὅπως καὶ σ'τὰ Παρίσια...

Τὰ παλαιὰ περάσανε τὰ πολυὰ βλαστήματα
τώρα ποῦ τέτοια π ρ ὁ ὁ ρ ο ς ὁλοῦθε βασιλεύει
λησμόνησε πανάρχαια καὶ ἄθλια συστήματα
κ' ἀγάπα τὴ γυναῖκα σου ποῦ ζῇ καὶ.... προσδεύει!...

Θαύμαζε τ' ἄλλο σου μισὸ, ποῦ τὸ συρμὸ συνδράμει
περπάτει μὲ ἄ γ ἔ ρ ω χ ο καὶ μύτη σ η κ ω μ ἔ ν η...
κ' ἂν παρατήρησιν κανεὶς τολμήσῃ νὰ σοῦ κάμῃ
πὲς του πῶς ζῶ σ'τὴν πρόδοον καὶ χ ε ι ρ α φ ε τ η μ ἔ ν η.

ΔΗΜ. Α. ΣΑΡΛΟΣ.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ.— Μεταβάς εἰς τὴν πανήγυριν τῶν
Φαρακλάτων μετὰ τῆς συζύγου μου, συνέπεσε νὰ ἀπωλέσῃ
αὕτη ἐκ τῆς χειρὸς τῆς τὸ χροιοῦν βραγχόλι τῆς, τὸ ὁποῖ-
ον εἶδεν ὁ υἱὸς τοῦ Δημητρίου Κρούσσου, Σπυριδῶν καὶ
μοῦ τὸ ἔστειλεν ἀμέσως μὲ τὸν πατέρα του. Θεωρῶ λοι-
πὸν καθῆκον μου νὰ εὐχαριστήσω δημοσίως καὶ αὐτοὺς καὶ
ὅλους τοὺς ἐντίμους κατοίκους τῶν Φαρακλάτων διὰ τὸ ἐν-
διοφέρον των νὰ εὐρεθῇ τὸ ἀπωλεσθὲν καὶ ἐν γένει διὰ τὰς
πολλὰς περιποιήσεις των.

ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΤΣΑΣΗΣ.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Πολὺ εὐχαρίστως πληροφοροῦμεθα, ὅτι τὸ Ἀδελφά-
τον τῶν Φ. Καταστημάτων ἀπεφάσισε νὰ ἀποσταλλῇ εἰς
Ἀθήνας παρὰ τῷ καθηγητῇ κ. Γερουλάνῳ ὅπως τελειοποι-
θῇ εἰς τὴν χειρουργίαν ὃ νῦν ἐν τῷ Νοσοκομείῳ εὐδελκίμως ὑ-
πηρετῶν ὡς χειρουργὸς ἱατρός κ. Παπαγιῆς Φραγκόπουλος.

— Συγχαίρομεθα εἰλικρινῶς τὸ Ἀδελφάτον διὰ τὴν ἀ-
πόφασίν του, καθ' ὅσον ὁ ζῆλος τοῦ κ. Φραγκοπούλου πρὸς
τὴν ἐπιστήμην, ὑπόσχεται πολλά.

— Μὲ τὴν ἐπιψήφισιν τοῦ νομοσχεδίου περὶ ἀποστολῆς
ἐπισκόπου εἰς Ἀμερικὴν, διεδόθη—καὶ δὲν γνωρίζομεν πῶς—
ὅτι τὴν ἐδραν αὐτὴν θὰ καταλάβῃ ὁ ἐπίσκοπος ἡμῶν κ.κ.
Δαμασκηνός.

— Μερικαὶ μάλιστα ἐπροχώρησαν καὶ μέχρι τῆς σκέψε-
ως τοῦ διαδόχου καὶ ἀνεκαλύψαν... ὅσο.

— Τὸν ἐν Ὁδησσῷ ἀρχιμανδρίτην κ. Α. Περάνην καὶ
τὸν ἐν Μονάχῳ τοιοῦτον κ. Ν. Βλάχον.

— Ἡμεῖς δὲν ἔχομεν λόγους νὰ πιστεύσωμεν τίποτε ἀπ'
αὐτὰ. Καὶ μάλιστα ἀπὸ γνωρίζομεν καλῶς, ὅτι ὁ Σ. Ἐ-
πίσκοπος Κεφαλληνίας ὠμίλησε πολλάκις κατὰ τῆς μετὰ-
ναστεύσεως.

— Ἀγγέλομεν εὐχαρίστως τοὺς ἀρραβῶνας τοῦ ἀγαπη-
τοῦ συμπολίτου κ. Γεωργίου Καμήλου μετὰ τῆς κυρίας Ἀ-
δαμαντίας Α. Καμπίση χήρας Κρομέτου Φραγκοπούλου.
Εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα.

— Ἀφίκετο ἐξ Ἰδιῶν ἐν Ἀθήναις ὁ λαμπρὸς νέος κ.
Γερασῖμος Σ. Ἀλιθυζάτος, ὑπαλλήλος τῶν ἐκεῖ Καταστη-
μάτων Ραλλῆ.

— Ἀπεβίωσεν νοσηλευμένη ἐν Ἀθήναις ἡ φιλόστοργος
μήτηρ Σαντίνα Μιχαήλου, σύζυγος τοῦ συμπολίτου Ἰωάν-
Νη Μιχαήλου ἐμπόρου ὃν ἀπὸ καρδίας συλλυπούμεθα διὰ τὸ βα-
ρὺ ὄνυστόχημα.

— Ἐπίσης ἀπεβίωσεν ἐνταῦθα καὶ ἐκηδεύθη εἰς Λακὺ-
θραν ὁ χρηστός οἰκογενειάρχης Νικόλαος Δ. Μιχαλιτσιάνος
ἐμπορὸς σιτηρῶν.

— Ὁ καθηγητὴς τῆς Ἀγγλικῆς κ. Λουκούδης κατοικεῖ
ἐν ὁδῷ Ἀθηνᾶς πλησίον τοῦ Δικαστηρίου.

— Τὸ Δημ. Συμβούλιον ἐψηφίσατο νὰ μετανομασθῇ ὁ
Δῆμος Κρανίων εἰς δῆμον Ἀργαστολίου.

— Ἀφίκετο ἐκ Δάρ ἐλ Σαλαάμ τῆς Ἀφρικῆς, ὁ ἀγα-
πητὸς φίλος κ. Ἀθαν. Κρούσος.

— Μεγαλοπρεπέστατα ὡς πάντοτε ἐωρτάσθη καὶ φέτος
ἡ Εὐαγγελιστρία εἰς Φαρακλάτα.

— Ἐπίσης καὶ στὴν Πεσάα ἔγεινε λαμπρὰ ἡ πανή-
γυρις.

— Ἐφθάσαν εἰς τοῦ Ματαράγια ἑκτακτα ὑφάσματα
τῆς ἐπὶ τῆς οὐρανίου.

ΕΚΔΕΛΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΥΠΟΓΡ. «ΛΕΟΝΤΟΣ» Ν.Η. ΚΟΥΤΡΒΙΣΙΑΝΟΥ.
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΕΩΝΤΙΟΥ